

Audiui orationē tuā et vidi la-
chimas tuas et adiūciam vite
tue amos. xv. Ex quo p̄z q̄ de-
us reuocat multo d̄ens sentenci-
am cōminatoriaā cū peccatores ad
illū humbler cōuertūtur

**¶ Oratio ieiunia et discipline mi-
tigant iram dei**

Pecundū remediū q̄ eua-
dere possum⁹ dī iudicia
est corpor⁹ afflictōv⁹ scz
cor⁹ castigem⁹ disciplinis atz
ieiunij sicut viā mīniūte fecer-
ūt, de quib⁹ Iōn. p totū clara
narratur hystoria De h̄is dicit
Ihero. li. ij. cōtra Iouāmanū Ni-
miae ciuitas magna itā dīm ieiuni-
moy miseratione retrorsit quā vti
q̄ Podo ma atq̄ Gomora plas-
cassent si ieiunio patrocinante
dēū cōsiliare voluissent. Cum au-
diſſent mīniūte Iōnā clamātez
adhuc. xl. dies ⁊ mīniue subūte-
tur nō detine tūt eū nō spreuerēt
vōce eius sed credētes illi vestiti
fūt saccis et ieiunauerūt ⁊ dīns
misertus est illoꝝ.

**¶ Orationib⁹ ⁊ elemosimis
placatur ira dei**

Cterciū remediū ad iram
dei declinandaꝝ diatū
orationū frēq̄ntatio vt
scz fiant elemosine et orationes
affidue dicatq; vñus quisq;. Ne
remissatis dñe delicta nostra

vel pntū nōꝝ neq; vīndicaz fi-
mas de peccatis nostris. Bona
inquit Thobias. xiiij. c. est orō
cū ieūnijs et elemosimis. Indu-
tanē pueri et puelle et virginez
gloriosam p̄cēntur salutētq; re-
uerēter cū Ave maria

**¶ Intercessio beatorꝝ viroꝝ
flebit deum**

Quartū remediū ē bonos
vīvītoꝝ et sandorꝝ des-
uocatio. Dum se populi
peccatores cognoscūt inducant
bonos et religiosos ⁊ spūales vī-
tos vt depcentur p illis dēū qui
et crebto wota illorum exaudiēs
populos sustinet et tandem largi-
tur gratiam qua mediante pue-
nit pnt ad gloriā Amen

**¶ Nemo tercīus de iudicō dei
cōtra angelos supbiētes**

De iudicijis dei distin-
cte p̄ticulariter q̄ de
cētēto locutū ab il-
lo sumem⁹ imīcū qđ
p̄mū a dīuīma iūstīcia factū oēs
doctōres sandī indubitanter af-
firmāt q̄ scz angeli malī ppter
peccatum a celo empyreō cōfusi
biliter electi p diffīlītuām sen-
tenciam penit etermīs fuerūt de-
putati Ad hoc autem bene intel-
ligendum opus erit de angelica
naturā aliqua subimferre quib⁹

intellētis. admittari timere q̄
cogemur ne demonū sedantes
vestigia cum illis tandem dāne
mur eternaliter in inferno. **D**i
enī ipsi nō peccassent vna cū
beatis alijs qui remāserē habi
tarent in delichs paradisi. **P**ed
q̄ia deo immortali auli sunt si
et rebelles exulabūt in p̄petuū
a patria illa om̄i leticia et vber
tate referta. **D**e ipsis igitur in
hoc sēmone tria misteria p̄pos
imus declarandā.

Primū dicitur cōdiciom̄is
Secundū offensionis
Terçū punitiōis.
De excellētia demonū ⁊ cō
dictione sublimi ante q̄ peccas
sent.

Capitulum p̄mū

Diligenter in hoc misse
rio p̄mo p̄scrutari debe
mus q̄ egregia subli
misq̄ fuerit condicō demonum
ante q̄ diuine rebelles fuerint
maiestati. hoc vero ex quatuor
colligere possumus.

Primo ex pte nature
Secundo ex pte gracie
Tercio ex pte glorie
Quarto ex pte excedētē
Qz deus benidictus creauit
omnes demones bonos natura

Dimo colligitur digni
tas angeloz ante pe
ccatū ex pte nature ubi
querit a doctorib⁹ ut p̄ demōes
fuerūt mali natura. et aliqui m̄

tūtūr p̄bāre q̄ sic. t̄plid me
dio. **P**rimo quia Aug. li. x. de ci
uitate dei dicit. **E**st quoddam
genus demonum natura fallax
simulans deos et animas defū
ctorum. **S**ecundo quia peccatum
eorum p̄mitur fuisse in p̄mo
instanti sue creationis. p̄tq̄ q̄a
Joh. viii. dicitur. **I**lle homicida
erat ab inicio. et **J**o. i. cano. c.
ij. **Q**ui facit peccatū ex dyabo
lo est. quia ab inicio dyabolus
peccat. et Aug. ij. sup Gen. ad
līam. **F**actus continuo se a luce
veritatis auerat superbia tumi
dus et proprie potestatis dele
ctione corruptus. **E**t idem. ij.
de ciuitate dei. **N**ox vt factus ē
in superbiam erupit. **T**ercio ar
guitur a simili. quia si aliqui ho
mines sunt naturaliter mali de
quib⁹ dicit. **A**p̄iecie. xvij. **E**ccl
eorum malitia naturalis. ergo
et aliqui angeli p̄nt naturaliter
ē mali. **P**ed cōtra magister se
tendarum in textu. dī. ij. li. ij.
dicit. **B**oni erant om̄es angelii
quādo p̄mo facti sunt sed ea
bonitate quā natura incipiens
aceperat. **D**icendū ergo q̄ de
us fecit omnes angelos bonos
quia vt dicitur Gen. p̄mo. **V**i
dit deus cūcta q̄ fecerat. et etat
valde bona. **E**t Ihero. ad Pauli
mū ait. **B**on⁹ est de⁹ ⁊ om̄ia q̄
tūq̄ facta bona sint necesse est.
Ad p̄mū itaq̄ dicendū q̄ o
ba illa n̄ fuit Aug. 6 Porphirij

quem ipse reprehendit plene con-
testans quod demones non sunt na-
tura malorum sed propria voluntate

Ad secundum dicit Bo. in. ij.
di. iij. quod fuit quoniam optimus.
quod simul tempore fuit dyabolus et peccatum
nec unde fuit nisi malus
que optimus excommunicata est ab episcopo
Patrizenensi. **I**o theologus in hoc
omnes conueniunt quod inter crea-
tionem et lapsu fuit aliqua moru-
la. licet adeo prouilla quod per nihil
reputaretur quod dicitur in phili. **C**os
modicū deest quasi nihil deesse
videtur. Ideo auctoritate intelligende fuit recte per illa morula
non pro similitate nature i peccati. **L**adulfus autem in. ij. di. iij
ponit quatuor moras. **P**rima ē
in qua omnes angelii fuerunt cre-
ati in perfectis naturalibus et iusti-
cia originali. **S**econdā in qua bo-
ni conuerterunt se ad deum et ma-
li ad propria naturalia se ardetissi-
me diligendo. **T**ertia in ista mora
boni gratiam receperunt, malis
non ponendo obice. **T**ertia mora
in qua mali operati sunt varia peccata
et temptauerunt bonos et fu-
erunt illud plenum, et boni fecerunt
multa bona et utiliter resistenter.
Quarta mora in qua boni pre-
miali sunt mali punita. **I**ste vero
mores distinguuntur vel per coexi-
stentiam ad alias partes temporis
licet valde prius. vel ex distinc-
tione istocū statuum et operacionum
seu variationum. **A**d tertium

obiecum dicit sanctus Thomas
prima parte quod. **I**xij. quod malitia ali-
quocum hominum potest dicari na-
turalis. vel propter consuetidi-
nem que est altera natura ut di-
cit **A**ucto. li. de memoria et re-
miniscencia. et. v. ethi. et. i. re-
thororum. vel dicitur natura-
lis propter naturalem inclina-
tionem ex parte nature sensitiva ad
aliquas modimatas passiones
sicut quidam naturaliter dicu-
tur ita in diuersis concupiscentes
non autem ex parte nature intellectu-
alis. Angelis itaque hoc com-
petere non potest. quia ut dicit
Ozymius. Angelis sunt spiritua-
les mentes in quibus non est na-
tura sensitiva

De optimis varijs doctor-
an angelii fuerunt creati cum gra-

Ecundo apparet digni-
tas angelorum a non pecca-
tum ex parte gratiae. fuerunt
etiam a deo sic producti quod grade
capaces erant. hic vero inter do-
ctores non pauca est contraria
Vtrum ante lapsum habuerunt
demones gratiam gratum facie-
tem quidam dicere voluerunt quod an-
gelii nulla gracia indigerunt
ut conuerteretur in deum quo-
mam superest gracia ad aliquem
effectum ubi sufficiat natura. An-
gelus vero naturaliter conuer-
titur in deum. quod naturaliter deum

diligit ergo gratia non est illi necessaria. **N**eo contra haec opinio-
nem est omnis doctrina theolo-
goꝝ. Ideo dicit Tho. i. pte. q.
lxij. quod angelii indiguerunt gra-
cia ad hoc ut conuerterentur in de-
um. p[ro]ut est obiectum beatitudinis.
Nam angelus naturaliter dili-
git deum in quantum est principium
naturalis esse non autem in quantum
est beatificans per suu eentie visi-
onem. **V**idere quippe deum per eentie
suum est supra naturam intellectus
creati. unde nulla creatura potest
habere motum voluntatis ordinatum
ad illam beatitudinem nisi
mota a supernaturali agente et hoc
dicimus auxiliu gracie quare an-
gelii indiguerunt gratia gratiarum
faciente ut conuerterent se ad de-
um sub ratione formatis obiectis
beatitudinis quia voluntas crea-
ta sive angelica sive humana in
ferior est ipso obiecto benefico.
Ferunt alii dicentes quod ex quo gra-
cia erat eis necessaria ut conuer-
terentur in deum habuerunt gra-
ciam gratum faciente. **N**a Aug⁹.
xij. de ciuitate dei dicit. **C**reavit
deus angelos simul in eis con-
dens naturam et largies gratias. **E**t
Ihero. sup Ozeā. Demones cum
magnitude et pinguedie spiritus
sancti sunt creati. Alioꝝ vero
opinio est quod angelii non fuerunt
creati cum gratia gratum faciente. hanc
opinione tenet dñs Bon⁹. **D**icot⁹.

¶ **F**īa. de matre et cōiter omnes
modestū in. ij. di. iiiij. afferentes
Oz boni angelii post creatōz an-
cōfirmatōz acceptēt gratias demo-
nes vero nūc illam habuerūt et
hoc ppter dispositōne nature an-
gelice que fertur in id quod appa-
rit sine retardatione. unde sicut
ex conuersione ad malū ita pto
fundē conuersi sunt ut non pos-
sent redire. sic ymo mēt omagis
ex conuersione ad bonum sive ex
habilitate ita bono totaliter ad
hesissent si gratia gratū faciente
habuissent quod nūc lapsi essent
unde non videtur probabile quod
lucifer habuerit illā gratiam. et
sic nec alij. **H**uic opinioni adhe-
ret magister in textu vbi indu-
cit Augustinū qui ait quod angelus
et homo licet accepit unde stare
possit tamē gratiam vñ p[ro]fice
possit. et Aug⁹. libro. ij. sup Gen.
ad litteram dicit. **I**ntellectualis
natura p[ri]mo creata est infor-
mis. postea vero formata Hugo
infup libro. ij. de sacramentis. p[ro]
te. v. c. viij. afferat. quatuor fu-
isse agēt in sua creatōe atēbuta
Primū fuit discrecio p[ro]sonal
Secondū intelligēcie claritas
Terciū substācia simplex
Quartū libertū arbitrij facul-
tas
¶ **E**t non enumera gratiam
Qui vero hanc opinionem se-
quuntur r[es]ident ad auctoritatis

inductas in secunda opinione q
gratia sumitur tripliciter scz omu
misi me coiter et prie. Primo
modo gratia dicitur quicquid su
padditur dom in nature sine quo
homo est homo et sine quo ho
mo potest saluati. et cu quo eci
am potest dñm sicut est habe
re excellens ingenuum secundam
memoriam singularem fortitu
dinem et robur corporis elegan
tem aspectum eloquiam co
piosam et similitia. Secundo
modo gratia dicitur quicquid sup
addit liberto arbitrio dispones
ad salutem pnam vel alterius si
cut timor servilis lumen pphie
cie gratia pdicadi. et reliqua q
pertinent ad gratiam gratis data
De hac gratia dicit Alexander in
ij. sume sue. Gratia gratis data
est donum infusum rationali nature
sine meritio pntu i se dispones
ad salutem pnam vel alterius
Tertio modo dicitur gratia quicquid
sup addit liberto arbitrio perfici
ens illud in merito. et hec est gratia
gratum faciens. Possimus er
go dicere q angelis a principio
creatis habuerunt gratiam pmo
et secundum modum dictam. Sed Tho
mas arguit sic contra ista. q ex
quo gratia erat angelis necessa
ria ut couerterentur in deum habu
erunt gratiam gratu faciente. quia
sicut nature corporali induit
ratioes seminales ad suos effe
ctus. vt Aug. dicit super Gen.

ita angelice nature ad suos
talis ratio seminalis respectu di
uum obiectum est ipsa gratia q
gratia faciens hoc modo comparatur
ad beatitudinem sicut ratio semi
nalis in natura ad effectum natu
ralem. Ista tamē nō admittit
ab alijs doctorib⁹. qvt dt Lau
dulus. Conuenit ad deum vt ad
obiectum beatificum est duplicitate
vel de cognitio et per gratiam pue
mente gratias data. q deus mo
uet liberum arbitriu vt couerta
tur in ipsum vel ecouerso ad de
um recipit per modum meriti ip
sientis qd fit cu gratia gratu fac
ente. hec nō fuit cu angelis in
sua creacione

Qz angeli nō fuerunt in sua
creacioē beati neqz ante cōfirma
cōne et lapſu vide eēnā dei

Teratio demonstratur de
monū excellēdia et sub
limis cōdicio ex parte
glorie. q ad gloriā et beatitu
dinem erant habiles et dispositi.
Veritatem dubitati solz vtr de
mones ante lapsu fuerunt in be
atitudine. et videt quibusdam
q sic nā d lucifero dr Ezechiel
xxviiij. Tu signaculū similitu
dimis plenus sapiēcia perfect⁹
in decoro in deliciis paradisi dei
fuerū. Sed eē in deliciis padisi
est eē in beatitudine et iter Aug
li. de mirabilib⁹ sacre scripture

atq; magnifici nō detineti qui n
beneficiāt illis. quos beneficij
iudicauēt esse indignos. dū
mō beneficētia cedat ad glori
am benefactoris. **P**it virtus se
ipsa contenta. **E**cce pater sum
mustam ineffabilia bona contu
lit de monib; qui tamen vtdi
cetur in sequenti mīstetō totis
vitib; maiestati sue sese ob
iecerunt neq; per ignorātiām
peccauerūt. **D**e quib; dicit mā
gister in textu. di. iij. li. iiij. **O**z
tanta luce sapientie prediti sue
tūt q; erat in eis naturalis cog
nitio triple q; scribāt q; fadī e
rant. et a quo fadī erant. r cum
quo scilicet mundo fadī erant.
et habebāt aliquaz boni et mali
noticiām intelligentes quid ap
petēdū vel respundū illis foret.
Qualiter angelī mali volun
tate propria auerteūt se a deo
r fadī sunt ei rebelles.

Capitulū secundūm.

Qirca offensionem tuerātū
angelorū hoc secūdo loco
etū immorāndū quatenus ag
noscentes peccati eorum graui
tatem intelligamus deum iū
stum illos non immetito sempi
termis cruciatibus cōdemnasse
Nouit ipse tocius conditor crea
ture ex quocumq; malo bonum
eligere vt augustinus dicit in
libro de libeto arbitrio. **I**pseq;
decorēt in hoc perfecit vniuersi
q; bonis tribuit eternalia pre

mīa malis vero numq; finitura
supplīcia vt prefatus Aug. li. xi
de c. dei expresse fatetur. Qua
liter ergo demones volūtate su
a in maliciām consenserunt cō
tendemus hic plene differere.
Circa quorum offēsionem qua
tuor nobis occurunt considera
tiones.

Prima dicitur possibilitatis.
Secunda numerofitatis.
Tercia qualitatis.
Quarta contrarietatis.
Oz angeli potuerunt pecca
re in pūis naturalib; constituti
i ppter libertatem arbitrii.

Hac pūma consideratione pē
scrutare debemus utrum angelū
potuerunt peccare. **Q**uib; dā
videtur q; nō. **P**rimo quia etāt
in celo empyreō loco sublimi et
santo. **Q**uib; respondemus
q; locus non prohibet quin ho
mo in hoc seculo et angelus ātē
coſimationem in celo potuerit
peccare. **I**do dī. di. xl. ca. Nos. c
Non loca capi. **M**kti. ca. **C**ue
lib; Non locū hominē ſātificat
s homo locū. r. ca. **N**on est. **N**ō
fūt filij ſcōp. q; tenēt loca eoz
sed qui exercent opera eorum
Peo arguit q; angelus in pu
ris nālib; peccare nō potuit per
locū a minoriā ſi in corpori
bus celestibus non p̄t esse ma
lūt dicit phī. g° neq; i angel

op sit ad ymaginē eius nū h̄i.
Hec Tho. i. pte. q. xij. respon-
det op Aug. hoc dicit respū cre-
aturā infelioꝝ intellectu ca-
renā et nō respectu angelorū
q̄nymo in ipſis angelis digni-
tas ymaginis reputur. **Vñ Dyo**
m̄ius ait. Angelus est ymago
dei manifestatō occulti homīs.
et Gre. xxvij. mortalū exponēs
illud. **Ezech.** Tu signaculum si-
militudinis inquit. licet homo
ad similitudineꝝ dei creatus sit
angelo tamen quasi māius at-
tribuens nō eū ad similitudinē
coditū. sed ipſū signaculū simi-
litudinis dei dicat ut quo subtī-
lioꝝ est in natura eo in illo simi-
litudo dei plenus credat expre-
sa. **N**otandū tamen fm. **Ric.** de
mediavilla in. ij. di. xvi. et tho-
maz vbi s. op de ymagine dei lo-
qui duplīcat̄ possunus. uno mō
q̄tū ad id in q̄ p̄ cōsiderat̄ rācō
ymaginis qd̄ est. intellectualis
natura. et sic ymago dei magis
est in angelis q̄ sit in homīm.
b9. q̄ intellectualis naturā per-
fector est in eis. **S**ecundū pot st
cōsiderati ymago dei in homīne
qntū ad id in quo secūdatio cō-
fistit. put scz in homīne inuenit
quedā dei imitatio. inqntuz scz
homo ē de homīne sicut deus de
deo. et inqntū anima homīs est
tota in toto corpe eius. et iterū
tota in quilibet pte ipſiꝝ sic et
deus se habet ad mūdū. et p...
43

hec et similia magis inuenit
dei ymago in homīne q̄ in an-
gelo. **N**ed q̄ hec cōsideracio ac-
cidentalis est ymagini. ideo nō
cōcludit simpliciter s. fm qd̄ qn-
tum ad aliqua accidentalia. **Io**
simpliciter angel⁹ magis est ad
ymaginē dei q̄ homo. et sic con-
cludim⁹ q̄ deus glorioſus plus
ceteris creatūris excellētes con-
didit angelos. inter om̄es aut̄
sive bonos sive malos prestā-
ce fuit Lucifer. de quo **Greg.** de
pe. di. ij. c. **P**rincipiū ait. **H**uc p̄
mū cōdidit quē reliquis eminē-
tiōe fecit. **H**ui⁹ p̄matiſ eminē-
tiam cōspicit p̄pheta cū dicit. **C**e
tri nō fuerūt alios illi in pa-
radiso dei abietes nō adequa-
uerūt sumitatem eius. **P**lata-
mī non fuēunt equales frondi-
bus illi⁹. **O**mne lignum pre-
ciosum paradiſi dei non est affi-
militū illi⁹ pulchritudinē eius
quoniam speciosum fecit eum
in multis condensis frondibus.
Quid namq; accipi in cedris
abietib⁹ pulchritudinē ei⁹
illavirtutum celestium p̄cere cel-
situdinis agmina in eterne leti-
cie virtutate plantata que qm
uis excelsa sint condita. huic ta-
men nec prelata sunt nec eq̄ta.
O quanta benignitate fusus est
deus tam precelia munera lar-
giens illis quos prescriebat ma-
gnatos et malos futuros. **D**is-
cant illi qui libertales volūt ee

Dyabolus in summo sui ordinis honore institutus est lapsus. et Aug. in li. de fide ad petr. In gelia spū p eo q̄ ratiōnales fidē fūt eternitatis et beatitudi mis donū in ipsa nature sue spū alīs creatōe diuinitus accepēt et Aug. 9. in libro de eccl. dogmātibus. Angeli qui in illa qua cre ati fūt beatitudine pseuerant natura possident ut nō mutetur. **C**ontraqūz est qd̄ rei veritas cōfiteatur. q̄ sc̄z angeli ante affirmatiōnem et lapsū nō fuerūt beati. Nam beatitudo in visione diuine eēntie cōsistit. si igitur demones vidiſſent eēntiam dei nū q̄ lapsi eēnt. q̄ fm Th. i. n. q. v. Impossibile est q̄ aliquis videnſ diuīnam eēntiam relit eam nō videre qm̄ omne bonum habitū quo quis carere vult aut est insufficiens et querit aliquid sufficiens loco eius aut h̄z ali qd̄ incommōdū amēxū ppter qd̄ in fastidū venit. visio autē diuine eēntie replet videntē omnib⁹ bonis Similiter etiā non habet aliquid incommōdū adiūcū. ergo ppter volūtate beatus non pot̄ eā deserere. Similiter nō p̄t eā p̄dere deo subtrahēte q̄ cū s̄ trāctio beatitudinis sit quedam pena nō p̄t talis pena a deo iusto iudice puenī mī p̄ aliqua culpa in quā cadere nō p̄t q̄ dei eēntiam videt cū ad hāc visionē de necessitate sequat̄ rectitudō

volūtatis. **N**otice dicenduz ad auctoritates allegatas q̄ beatitudō fm Bona. di. iiiij. p̄t dupl̄ citē dicitur. uno modo status pfectus p̄tuacōe omnis malī s̄ nō plēnitūdine omnis boni et sic fuerunt angelī in creatōe beatū. alio modo status pfectus tam p̄tuacōne omnis malī q̄ plēnitūdine omnis boni et hoc et dictū est in clara dei visione cōfistit et sic angelī ut dictū est nō fuerūt beati

Non angeli dignitatem nature excedūt omnes creature excepta anima chāsti

Quarto lucet demonū excellētia āte peccati expte excedēcie pducti eqdēz fuēt angelī in tanta natūrum excedēcia q̄ minim⁹ dyabolus qui cēdīt fm naturā excedēt decorēt et pfectionēm quamlibet creature corporatiuz et spūalīū nō loquendo de anima chāsti dei verbo omīta. **V**nde Augustin⁹ xi. de cui. dei inquit d̄ angelica natura. Omnia cetera que deus condidit nature dignitatem precellit. **S**ed contra hoc aliqui mouentur et dicunt q̄ homo est nobilior et excellētior pductus a deo q̄ angelus q̄ deo fecit hominem ad imaginēm et similitudinem suam et nō angelū. **D**icit Aug. in quodaz sermone. De nulli alijs creature dedit

cū ip̄i s̄int dignit̄es. Ad hoc
dt Tho. i. pte. q. lxij. Qz corpo-
ra celestia nō habet opacit̄es
misi naturale, et ideo sicut i na-
tura eoz nō potest eē corruptio-
nis materia. ita nec in actione
naturali eoz p̄t eē malū mo-
difico. Sed in angelis vlt̄
actionem naturale, est actione
lūtaria libert̄ arbitrii s̄m quam
cōtingit in eis eē malū. vñ ma-
gister in textu. di. iiij. li. ii. Note
tāt inquit p̄ liberz arbitriū sine
violētia et coactōe ad vtrūm
liber propria volūtate defledi
Tercio arguit q̄ appetitus nō
est nisi boni vel apparentis boni
Sed in angelis nō p̄t eē appa-
rentis bonū qd nō sit vñ bonum
q̄ in eis vel omnino error eē non
p̄t vel saltē nō p̄t p̄cedere culpā
ergo angelī nō p̄nt appetere ni
si illud qd est vere bonū. Nū
nūlūs appetendo illud qd est vere
bonū peccat. igie angelī nō potū
erunt peccate. In contrariū ē rei
rectas. Vnde Job. iiiij. Ecce qui
seauit ei nō sunt stabiles. et
in angelis suis reppent p̄tauita-
tem. et. ii. pte. De angelis pecca-
tib⁹ nō pepercit. Dicit ergo san-
ctus Tho. q̄ peccatū in a du-
biti arbitrii cōtingit eē dupli-
citer. uno mō ex hoc q̄ aliquod
malū eligitur. sicut homo peccat
eligen do adulteriu qd s̄m se ē
malū et tale peccatū semp p̄c-

dit ex ignorācia vel errore. Alio
quā id qd est malū nō eligere
tur vñ bonū Errz quidem adulter
in p̄ticulari eligens hāc delecta-
tionē modicati atq̄ quasi ali-
quod bonū ad nūc agendū p̄p̄
inclinationē passionis aut ha-
bitus. etiam si in vñuersali nō
eret. sed veram de hoc sentēciā
teneat. hoc modo in angelis p̄c-
catū eē nō potuit. quia in an-
gelis nō sūt passiones quibus
ratio aut intellect⁹ liget nec can-
te peccatū habitus p̄cedē potuit
ad peccatum inclinās. Alio mo-
do cōtingit peccare p̄ liberū arbi-
trium eligendo aliquid qd s̄m
se est bonū. sed nō cū ordine
debitē mensurē aut regule. Ita
q̄ defectus inducens peccatum
sit solum ex pte electionis que
nō habet debitū ordine nō ex p
te tui elē. sic si aliq̄s eliget ora-
re nō attendens ordinem ab ec-
clesia institutum et h̄mōi pecca-
tum nō p̄exigit ignorāciā. sed
solum absenciam consideratio-
nis eorum que considerati de-
bent. Et hoc modo angelī pecca-
uerunt conuertendo sep̄ liberū
arbitrium ad proprium bonū
ne voluntatis. Landulfus au-
tem dicit in secunda distincōe
quarta. q̄ absq̄ errore hominis
vel angelī in intellectu potest
esse malitia in voluntate.

ideo pma radix possibilatis pec-
candi in angelis fuit voluntas cre-
ati arbitrij que potuit in opposi-
ta p libito.

De numero angelorum qui pec-
cauerunt

Accida consideratio circa
offensionem angelorum di-
citur numerositas ubi
videre habebimur ut plures an-
geli peccauerunt quod adheserunt
deo. Et quod plures aliqui sic ostendit
p. 100 quod p. 100 dicit. Malum est
ut in pluribus bonum ut in paucis
tibus. Item iustitia et peccatum ea-
dem ratio inuenit in angelis et
homini sed in hominibus plu-
res inueniuntur mali quod boni sunt
illud etiam. i. Multorum infinitus est
numerus ergo in angelis plures
defecere in malitia quod stetit in
iustitia. Contra istos est glosa. iij.
R. vi. ubi dicitur. Plures nobis
scum sunt quod cum illis quod de bonis
angelis exponit qui sunt nobis in
auxiliu et de malis qui non nobis ad-
uersatur. Indet Tho. quod plures
angeli remanserunt quod peccauerunt.
Et quod obicitur de malo et de bono
intelligit de hominibus non
de angelis quod in hominibus malum est
ut in pluribus ex eo quod sequuntur
bona sensibilia que sunt pluribus
nota deserto bono ratione quod est
paucioribus nota. In angelis autem
non est nisi nata intellectu vnde non est

simile ratio. **N**ec est quod non nulli
curiosi inuestigare conati sunt
quot homines erunt saluandi et qui
dam dixerunt tot quot angeli pe-
tierunt quidam tot quot remanserunt
quidam vero quod omnes similes ut dicit
Tho. i. pte. q. xxiiij. Sed melius
est illud relinquere sapientie dei
cui ecclia in quadam collecta dicitur. De
us cui soli cognitus es nus electo-
rum in signa felicitate locandus.
Quia vero de numero angelorum
loquimur notandum quod non est ac-
ceptanda sententia phororum huma-
na sapientia. Plato enim posuit nu-
merum substantiarum separatarum secundum
numerum specierum sensibilium. Et
Aristoteles metham numerum or-
bitarum aut motuum. Immo firmiter
tenendum est secundum Landulfum in
ij. di. iii. et Tho. i. pte. q. plures
numero sunt angelorum quod omnia alia
entia simul sumpta et arene ma-
ris et gutte aquae et stelle celi.
Quo pbae p. Dyonisius. xiij. ca.
celestis hierarchie dicente. Ne
ti sunt exercitus signorum mansio-
num infirmam et conscriptam non
materialium numerorum amensura-
tionem excedentes. De numero an-
gelorum dicitur Daniel. viij. Mil-
lia millium ministrabant ei et de-
cies centena milia assistebant
ei. Ponitur hic numerus deter-
minatus pro inde determinato. et
Math. xxvj. dixit christus. An
putas quia non possum rogare
patrem meum et exhibebit mihi

modo plus q̄d duodecim legiōes angelorum. Quare autem tot sint angeli a deo produci dicit Thomas prima pte. q.l. Quia quanto aliqua sunt magis pfecta tanto sunt in maiori excessu creata a deo. sicut autem in corporib⁹ excessus attenditur s̄m magnitudinem ita in rebus corporis excessus potest attēdi s̄m multitudinem. Videmus autem q̄ corpora superiora que sunt perfectiora excedunt quasi incomparabiliter corpora inferiora s̄m magnitudinem. nam tota spēra adiuorum et passiuorum est aliquid modicum respectu corporum celestium. unde rationabile est q̄ substantie immateriales excedant s̄m multitudinem substāias materiales quasi in comparabilius.

¶ Quale fuit peccatum lucifera angelorum sibi adherentium?

Quia consideratio de angelis peccantibus dicitur qualitatis i qua soliter attendendum est ut sciamus quale fuit luciferi et aliorū peccatum. et refert Bona. di. v q̄ peccatum luciferi inchoatum est presumptione. Statim enim ut suam pulchritudinem vidit presumpsit. Confirmatū in ambo ne quia presumens d se ap-

peçit qd omnino supra se fuit et ad quod peruenire nō potuit. Consumatum est in iniurie et odij auerione quia ex quo obtinere nō potuit qd appetit deo iniurere cepit et affectu odij contrarie. Angelī vero minorēs adhserunt lucifero querentes eē beatū sine meritis. Et dicit Hugo de sancto victore. Omnes in eandēz maliciā consenserunt et unum ordinem peruerse societatis fecerunt. Quare tam lucifero q̄ reliquias propria et volunta tia superbia fuit causa illorum ruine. Nihilomin⁹ in hijs dubitare contingit. utrū lucifer appetit eē sicut deus. Et q̄ sic p̄ p̄ Apoca. xiiij. c. dicit ibi m. d. c. Dyabolus. Ascendam in celum et ero similis altissimo. Et Iustus gustimus in questionibus nouis et veteris testamenti dicit. Clas tione inflatus voluit dici deus. Et in libro de virginitate ibidit Dyabolus in celo voluit eē sicut deus. Sed mirum videtur yma impossibile quibusdam q̄ angelus tanta luce sapientie preditus appetierūt id quod erat impossibile cum vt inquit Aristoteles tercio ethycorum. Elecio non sit impossibilium. Propterea sciendū scdm Thomam. Qz appetere esse ut deus potest inteligi dupliciter. Uno modo per equiparanciā seu equalitatem. Necundo modo per similitudinem

Primo mō nō potuit appetere eē vt deus. quia scūit hoc esse impossibile naturali cognitōne nec p̄mū adūm peccādi in ipso precessit vel habitus vel passio ligans ipsius cognoscitua; virtutem vt in p̄ticulari deficiens eligeret impossibile. sicut in nobis interdū accedit. **A**ppetere autem eē vt deus. s̄m similitudinem cōtingit dupliciter. uno modo q̄ntum ad id in quo aliquid natū est assimilati deo et sic si aliquis quantū ad hoc appetat eē deo similis nō peccat dūmodo similitudinē dei debito ordine appetat adipisci. vt sc̄z illam a deo habeat peccaret nam si quis appetet s̄m iusticiam eē similis deo q̄ appriā virtutem et nō ex virtute dei. Altio mō potest aliquis appetere eē si similis deo q̄ntum ad id in quo nō est natus assimilati. sicut si quis appetet creare celum et terram qđ est proprium dei in quo appetitu esset peccati. **H**oc modo Lucifer peccat eē vt deus quia appetit finalē beatitudinem per suam virtutem h̄e qđ est appriū dei

De bello realiter gesto inter angelos bonos et malos

Quarta cōsideratio dicāt cōtrarietatis in qua de bello gesto in angelica

natura tractandum est de quo Apoca. xij. c. scribitur sic. **F**actū est prelūm magnū in celo. **M**ichael et angeli eius preliabantur cum dracone et draco pugnabat et angeli eius et nō valuerunt neq̄ locus eorum amplius iumentis est in celo. **Q**uetitur hic otrum illud fuit bellū reale. **E**t Franciscus de matone in. h. di. vi. dicit q̄ sic. licet nō fuerit corporale. Nam preter ea que pertinent ad potentiam exercitiū exp̄munt aliqua genera bellorum pertinencium ad operaciones immanentes. **P**rimū est inter appetitum sensituum et intellectuum. Appetitus enim isti inclinatur ad opposita. **S**ecundū bellū est inter intellectum et voluntatē sicut quando ratio iudicat aliquid faciēdum et voluntas tenuit. **T**erciū bellū inter voluntatem et voluntatem nō virius ad se sed duorum hominū. **Q**uartum inter intellectum et intellectum ex contrarijs opinioneb⁹ q̄ ratiōes oppositas. **B**ellum ergo angelorum bonorum et malorum actū ē iux̄ tria que in spūali natura reperiuntur que sunt ratiō voluntas et facultas. **P**er rationem nempe electi et reprobi angeli contraria seniebant. **P**er voluntatem ad contraria affiebantur. **P**er facultatem ad contraria nitebantur. **N**am electi angeli sublimiter

senciebāt de dō et de grācia ei⁹
et ad grāciam ⁊ gloriaz eius af-
ficebāt. ⁊ p facultate sibi data
p illis intebantur. Angelī vero
superbientes cōtinenteſ gratia
et gloriaz dei ſublimiter ſendie-
bant de bomitate nature ſue. et
propter hoc ad propriaz gloriaz
afficiebāt. et toto mihi in con-
rū elas ſpirituib⁹ ſerebāt. Ma-
gmi ergo affeſtiōib⁹ electi et re-
probati angelī in cōtraria ſerebā-
tur. bom in creatorē. malū in
naturem. bom in grāciam malū cō-
tra illam. bom in diuīnū amo-
rem. malū in odium dei.

**¶ Qualiter angelī malū pūni-
ti fūt nec potuerunt refiſtere po-
tentie dei.**

Capitulū terāum.

Expti fūt angelī malū q̄
robusta et valida ma-
nū ſit dei exelfi. Nulla equidem
ſuavitate nulla ſapiētia nulla
potētia nullaque cordi cōueniēt
ad malū potuerūt refiſtere ire dei.
Ipse de poſuit eos de ſeda et im-
micos ſibi ſicos pumiuit grauiſ-
fima pena. Idcirco in hoc tertio
misterio de illius pene grauita-
te erim⁹ verba facturi. quā qua
dupliquerūt conſiderabamus. vi
delicet.

¶ Pāmoratione impēdimēti.

Se cundo rātione loci.
Tertio rātione ſupplicij.
Quarto rātione termini.

**¶ Qz demones non poſſunt li-
bito vt domis nature que ad-
huc manent in iphis.**

Primo oſiderare dōm⁹
grauitatē pene malōū
rātione impēdimenti. quia cum
dona nature in iphis maneat
integra ut dicit Dymisi⁹ li. de
di. no. verū tamen impēditur
actus execuſio et uſus illorum.
ita ut non poſſint facere ea quē
velint. Nūt autem inter cetera
rāta in demōibus de quib⁹ p
libito diſponere non poſſunt

Primū ē naturalis existētia
Secundū naturalis ſapiētia
Terciū naturalis potētia.
Primū qđ est in demōibus
est naturalis existētia. Nūt
demones natura pulcherrimi.
neq̄ q̄ tum ad ſubſtantiam ſue
nature ſunt angelis bomis turpi-
ores. ⁊ tamen hominibus in ſue
ſubſtancie decore appetere non
poſſunt. immo apparent. aut
in corporib⁹ aſſumptis in ali-
qua viſione. ſicut deo plz cū de-
formitate tali attanta q̄ viſen-
tes illos in tali aſpectu maxime
terrentur et contristātūr. Quo
fit ut virgo glorioſa in ſuo fe-
ſi transiſti petierit ab angelō.
ut hanc pre coteris filiis eū.

Ihesus benedictus grā; digna
tetur cōcedere ne immūdos de-
mones horribilesq; videret. **P**o-
fabule videtur ista quibusdam
qui multa sc̄e se arbitrantur.
Inquiunt enim demones non
repeiti. **C**ontra quos offerunt
se inūtibilia testimonia om-
nis scripture. **V**nde **L**eūti. x. vij
ca. habetur **N**equaq; olta im-
molabunt hostias suas demo-
niis. et **T**hobie. vi. ca. **D**ata tē
dita fuit septemvitis et demo-
mū illos ocedit. et p̄s. xc. **O**m-
nes dñ genū demona. et p̄s
eo. **I**mmolauerunt filios suos
et filias suas demoniis. et **M**a-
thei. iij. c. **O**btulerunt christo
eos qui demona habebant. et
Math. vii. **I**n nomine tuo de-
monia eiciamus. et **M**ath. viij
Obtulētū ei multos demona
habentes. et **M**ath. xij. **O**bla-
tus est ei demonium habens. et
Math. xv. **F**ilia mea male a
demonio vexatur. et **M**athei.
xvij. **E**xit demoniū et curatus
est puer. et **M**artii. demona
multa eiciebat. et xvi. **I**n nomi-
ne meo demona eicient. et **L**u-
iij. **I**n synagoga erat homo de-
monū h̄ns et clamauit. et **L**u-
ce. vij. **V**enit **J**ohannes bap-
ta nō manducans neq; bibens
et dicunt demoniū habet. et **L**u-
ce. viij. **O**ccurrit ei vir qui ha-
bebat demoniū iam temporib⁹

multas. et **L**uce. iiij. **E**rat **I**hesus
eiciens demoniū. et **J**ob. viij.
Ego demonium non habeo. et
Job. x. **D**icebant multi demo-
num habet et insaniuit. et apo-
xvij. **C**ecidit babilon illa mag-
na et facta est habitatio demo-
norū. et **P**lato in **T**himeo
Invicibilium diūmarum po-
statum que demones nuncupā-
tur prestare rationem manus ē
opus qđ ferre valeat hominis
ingenium. et **A**puleyus de quo
meminit **A**ugustinus ponit de-
mones esse. et **P**orphirius ad-
huc de illis loquitur. ut patuit
supra **L**actancius libro secundo
diūmarum institutionum **P**oe-
te et sciunt esse demones et los-
quuntur. **T**hales mileſi⁹ mun-
dum animatum esse dicit ac de-
monib⁹ plenum. **D**ocrates esse
circa se assiduum demonium lo-
quebatur ut dicit **L**actancius.
Idem testatur apuleyus qui fu-
per hoc librum edidit quem ro-
cauit de do **D**ocrates et teste **E**e-
nophonte libro de morte **D**ocra-
tia in oratione quam ab Arthe-
mensibus condemnandus fecit
sic inter cetera dicit. **E**mīuero
iam bis mihi defensionem pa-
rata demonium aduersatur.
Aristoteles in prologo libro
de somno et vigilia querit **In** so-
niū procedat a causa aliq; natu-
rali vel eū aliquod demonium

opetur. Hermestermegist⁹ sibi
Aug. de c. dei li. x. c. xxiiij. deo-
 nes eē fatetur. **C**alodius super
Thimeū platomis de demoni-
 b⁹ diffuse mentionē facit. **P**to-
 lomeus in quarto quadruplicati-
 malignos spūs demones appel-
 lat. **D**ufficere ergo debent tāto-
 rum testimonia ad fidem faci-
 endam de demonib⁹ reproba-
 tis

De cognitōe & sciencia demo- num

Scindū qđ est in demo-
 mib⁹ est naturalis sapi-
 encia. **V**si. in. viij. ethi.
 ait qđ angelus mal⁹ dicit⁹ dy-
 bolus hebreac⁹ i. deorsū fluens
 grece vero dyabolus. i. cūmina-
 tor. wctatur etiam sathanas id
 est aduersarius et demon. i. p̄tū
 tis ac retū sc̄ius. **V**ellent ergo
 demones contra nos vti omnia
 studia sua sed non sinit illos de-
 us qui sua clemencia ad evitan-
 das fraudes et deceptōes eouiz
 resperfit nos luce veritatis misit
 qđ filium suum vngementum in
 mūdū qui fuit lux et splendor o-
 mis doctrine. **J**ohannis. i. Erat
 lux vera. et **J**ohis. vij. dicebat
Ego sum lux mundi. et **J**oh. x.
Ego suā via veritas et via. **H**ic
 tamē dubitari solet. **V**tū intel-
 lectus demonis post peccatū co-
 gnoscat aliquā veritatē. et argu-

itūe qđ nō. **P**āmo si aliquā veri-
 tatem cognoscerent maxime co-
 gnoscerent seipsoſ qđ est cog-
 noscere substāias separatas. **H**oc
 autem eorum miserie non con-
 uenit cum ad magnam felicita-
 tem pertinere videatur in tantū
 qđ quidam vltimam beatitudi-
 nem posuerunt in cognitione ſe-
 stanciarum separataꝝ. ergo de-
 mones priuantur omni cogni-
 tione veritatis. **I**nquit **L**actān⁹
Nullus est suauior anime cibus
 qđ cognitō veritatis. et **X**rist. x.
 ethi. dicit **V**idetur philosophia
 admirabiles delectationes ha-
 bere. Delectatio autem non con-
 uenit de monib⁹. ergo nullaz
 veritatem cognoscunt et eorum
 intellectus est totaliter execa-
 tus. **R**espondet hijs **T**homas
 p̄ma parte. q. lxiiij. duplex ē
 cognitō veritatis vna que habe-
 tur per gratiam alia per naturā.
P̄ma cognitō duplex est vna
 est speculatiua tantum sicut cū
 alicui aliqua secreta diuina re-
 uelantur. **A**lia vero que est affe-
 diuia producens amorem dei et
 hec proptie pertinet ad donum
 sapientie. harum autem triūm
 cognitionum cognitio natura-
 lis nec est ablata nec dimuta
Consequuntur enim ipsam na-
 turaz angelii qui ſim ſuā natūrā
 ē quidā intelligi vel mens. **C**og-
 nitō autē que est per grāz in spe-
 culacione consistens non est eis

totaliter ablata sed diminuta
q[uod] de h[abitu] m[odico] secretis diuini tan-
tu[m] eis reuelatur q[uod] n[on] oportet vel
mediatib[us] angelis vel per aliquem
temporalia diuine virtutas esse
ita. ut Aug. dicit. ix. de ciuitate
dei vel .xiiij. n[on] autem sicut ipsis
sanctis angelis quibus plura et
tlati reuelantur in ipso verbo. A
cognitione autem effectiva tota-
liter priuati sunt sicut et carita-
te. Ad argumentum vero dicendum
q[uod] felicitas consistit in applica-
tione ad id q[uod] supererit est dubia
tie autem separate sunt ordine
nature supra nos. unde aliqua
ratio felicitatis esse potest homini
si cognoscat substantias separa-
tas licet perfecta felicitas sit in
cognoscendo substantiam primam
scilicet deum. Sed substantie sepa-
rate cognoscere substantiam separa-
tam est conaturale. sicut et no-
bis cognoscere naturas sensibili-
s. unde sicut non est in hoc felici-
tas hominis q[uod] cognoscat na-
turam sensibilem. ita non est felici-
tas angelorum in hoc q[uod] cognoscat
substantias separatas. Ad
auctoritates vero allegatasque
videtur excludere cognitionem
naturalem a demonibus. Et sic.
in .viiiij. di .l. q[uod] quis vobis sciencie
sit q[uod] se delectabilis. tam per ac-
cidens potest esse tristabilis. Nam
quippe dominatorum tam angelorum
q[uod] hominum ita erit plene compre-
sa tristitia ut oino sint indispo-

siti ad aliquam delectationem
quare vobis scientie in eis nullam
poterit generare delectationem
aut suavitatem

Tercium quod est in demo-
nibus est naturalis potentia.
de qua Job .xli. capitulo dicit.
Non est potestas super terram
que comparetur eis. Possunt
demones facere mira et sinistra
miracula et naturam adiuuando
ad stupendos effectus concus-
sione ut patebit possunt vexare
cora. perturbare manus et corpora
spargere et alia facere que ipsi
vellent que si permetteret de-
us tota pene mundialis machi-
na turbaretur suffocarentur ho-
mines uiarent domus fiscaren-
tur herbe arboresque et mutacio-
nes in dies viderentur in om-
nibus elementis. O pietas dei
benedicti que impetum inimicorum
extinguit nec simili illos
contra nos exercere quod satis
ambirent et si quandoque id fieri
permittat iusta sunt enim iudici-
a et nobis inscrutabilia. Ex
dictis tamen omnibus demones
atrociter cruciantur

¶ Q[uod] demones vobis ad diem
iudicij sunt in hoc aere caligino-
so et post ad infernum descen-
dent

Secundo consideranda est per
na demonum ratio loci pro
iecti equidem fuerunt e
celo empyreio in hunc aerem cali
ginosum de quo ait Aug. in sup
gen. ad Itam. Per caliginosus est
quasi carcer demorum usque ad
tempus iudicij. et Thomas pri
ma pte questione sexagesima.
Locus iste datur demomibus
ratio exercitacōis humane naz
pcuracō salutis nostre pertinet
usque ad diem iudicij et usque tūc
durat ministerium angelorum et
exercitatio demonum. descendunt
tamen aliqui ad infernum ut ibi
damnatos vexent. Post diem vero
iudicij simul cum damnatis homi
nibus ibi omnes recludentur. Sed
hic speculari libet quoniam esse extra
celum empyreum non debet demonis
bus in penā cedere quoniam spiritualis na
tura non afficiatur loco. ergo nul
lus locus est demorum penalis.

Respondet Thomas prima pte
questōe sexagesimateria. quod lo
cus non est penalis angelo aut
anime quasi afficiens alterando
natūrā sed quasi afficiens volun
tate contístanto dum angelus vel
animus apprehendit se esse in loco non
conuenienti. Per vero obiceret quod an
gelus non sit in loco per ut dicit. Ho
ecius in libro de ebdomadibus.
Communis animi conceptio apud
sapiētes est incorporeia in loco
non esse. Et Aristoteles quarto
phisiocum. Non omne quod

est est in loco sed mobile cor
pus. ergo angelus non est in loco.
Respondet Thomas prima pte
questione quinquagesima
teria. quod equiuoce dicitur esse
angelus in loco et corpus. cor
pus enim est in loco per hoc quod
applicatur loco secundum tractum di
mensiue quantitatis que quidem
in angelis non est. sed est
in eis quantitas virtualis. per appli
cationem ergo virtutis angelis
eo ad aliquem locum qualitercumque
dicitur angelus esse in loco corpo
reo et sicut hoc patet quod non oportet
dicere quod angelus conuenienter
in loco vel quod habeat situm in con
tinuo. hec enim conuenienter corpori
locato potest quantum quantitate di
mensiua. Similiter etiam non
opoget propter hoc quod continetur
a loco. Nam substantia in corpo
rea sua virtute contingens rei in
corporam continet ipsam et non
continetur ab ea. Animam enim est in
corpore et continet non est contineta
Hic angelus dicitur esse in loco corporeo
non ut ab etiam sicut continet aliquid ma
do. Addit Thomas quod diversi
modo esse in loco conuenit cor
pori angelo et deo. Nam corpus
diatur esse in loco circumscripti
us cum non mensuretur loco. si
diffinitive quia ita est in uno lo
co non in alio. Deus autem ne
quod circumscriptus neque diffini
tive quia est ubique. quomodo
autem hoc sit non potest intelligi

ab humano sensu, ut dicit ma-
gister in primo di xxxvij. ubi
inducit **C**ulostomū sup episto-
lam ad hebreos dicentem. sicut
multa de deo intelligimus que
loquā penitus nō valemus. ita
mēta loquimur que intelligere
nō sumus ydonei. verbi gracia
q̄ vbiq̄ deus est et scimus. q̄
diamus quomodo autem vbi.
q̄ sit intellectu non capimus.
Atem q̄ est in corpore a quedam
virtus que omnī est causa bo-
norum scimus. que autem ipsa
sit penitus iguoramus. Ut au-
tem redeamus ad angelos. No-
ta h̄m **T**ādul. di. viij. q̄ quod
opinio est modernorum. Q̄
angelus nō est in loco p̄ appli-
cationem virtutis sed per suam
substantiam diffinitive seu pre-
sentialiter nō cōmensuratur.
nam in angelo est potentia pas-
siua ad plura vbi nec est deter-
minatus respectus aliquius. er-
go inest potentia passiva ad es-
sendum in omnibus illis. Q̄
at āgelus h̄at potentia passiuā
ad vbi patet. quia articulus
est excommunicatus dicere q̄
substance separate nūcq̄ sunt.
Dimiliter error ē dicere. q̄ an-
gelus est vbiq̄. ergo op̄oret
dicere q̄ angelus possit recipere
aliqua vbi.

Quod demones pumentur pe-
na ignis

Cratio consideranda est
pena demoniū rācone
supplicij. quia pumen-
tur in igne. probatur **M**ath.
xxv. **I**te maledicti in ignem ec-
num qui pāratus est dyabolo
et angelis eius. et **A**po. xx. **D**y-
abolus qui seducebat eos mis-
sus est in stagnum ignis vbi
bestia et pseudo prophete cruci
abuntur die ac nocte in secula
seculorum. et de hoc inquit **A**ug-
ustinus in libro de fide ad pes-
trum. Sicutissime tene et nulla
tenus dubites dyabolum et an-
gelos eius in ignem eternū
a christo ēmittendos vbi nū-
q̄ carebūt pena quam eis p̄pa-
rauit diuina iustitia. qualiter
vero spiritus separati pacūtur
ab igne dictum est abunde in
quadragismali de penitēcia

Quod pena demonū nūm̄q̄
terminabitur

Opartio consideranda ē
pena demonū rācone
termini quia nūm̄q̄
finietur et quid super hoc dixit
Origenes ad hoc i quadragis-
mati diffusius est p̄tradatum
quare ex dictis constat q̄ distri-
ctus nūdix est deus. qui p̄pter
onum peccatum angelis nūcq̄
pegit. et ut dicit **T**ho. i. pte. q.
lxiiij. Tenendum est firmātr
q̄ voluntas bonorum angelorū

cofirmata est in bono et voluntas demonum obstinata est in malo. Causam autem huius obstinationis non oportet accipere ex gravitate culpe sed ex conditione nature seu status. quia ut dicit Augustinus de fide ad Petrum. Hic deus creavit angelos ut qui vellent perpetuo boni essent qui autem nollent nunquam eos diuino munere repararet. Dicuntur in eternum demones obstinati habent penam nequitie sive a quibus nos liberet christus redemptor benignus Amen.

Sermo quartus de bello quod continet inter demones et homines.

Dicitur in cotidiana frequenter pugna cum angelis malis quia nos temptare non definiunt ut peccates eorum tandem inimicam societati. Ex hoc petri i. epist. c. ij. dicebat. Nobis estote et vigilate quia aduersarius vester dyabolus tamquam leo rugiens circuit querens quem deuoret. Cui resistite fortes in fide. Et ecclae sancta in officio apostolorum nos sic ammonet. Estote fortes in bello et pugnate cum antiquo serpente et accipietis regnum eternum. Quia tamen plerique quandoque dissident nec arbitrantur se posse demonum effugere mil-

le non credendi modos. sive in persona peccata labuntur. Idcirco in hoc sermone aliqua de ipsis demonibus aperiemus. quibus intellectus poterit quilibet animi vires assumere ad pugnandum strenue cum illis qui nemam predicationem percurant. de quibus tua mysteria erunt declaranda

Primū de presidencie

Secundum potentie

Tertium resistencie

De presidencia demonum et qualiter omnia disponunt ad interficendum hominum

Capitulum primum

Dabent demones in se deputata maledictionis officia et cuncta que sunt ordinata ad trahendum homines ut dei precepta transgrediantur. Imperatores superiores et inferiores obediunt. Sed per huius partis clatorem notitia de presidencia demonum locuturi consideremus illam secundum proprium respectum.

Primo respectu angelorum malorum

Secundo respectu angelorum bonorum.

Tertio respectu corporum suorum.

Qualiter demones presunt

Dimo consideremus presidenciam demonum respectu ipsorum angelorum locum malorum. Utrum scilicet inter eos sit praefatio. Et arguit